

Dosar nr. /2005

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRĂILA
– **SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV**
Sentința nr.133/FCA

Ședința publică din octombrie 2006
Președinte: _____ judecător
Grefier: _____

La ordine fiind pronunțarea asupra contestației formulată pe calea contenciosului administrativ de contestatoarea **Societatea Comercială SA Brăila**, cu sediul în Brăila, B-dul _____, nr. _____, jud.Brăila, prin reprezentanții săi legali; împotriva deciziei nr.112/2005 emisă de intimata **Directia Generală a Finantelor Publice Brăila**, cu sediul în Brăila, str.Delfinului, nr.1, jud.Brăila.

Dezbaterile orale ale cauzei au avut loc la data de _____ octombrie 2006 și au fost consemnate în încheierea de ședință din aceea dată, încheiere care face parte integrantă din prezenta, iar instanța, neputând hotărâ de îndată, în temeiul art.260 din Codul de procedură civilă, și având în vedere cererea formulată de către reprezentanta contestatoare care a solicitat amânarea pronunțării cauzei pentru a formula și depune la dosar note scrise detaliate, a amânat pronunțarea la data de _____ octombrie 2006 și respectiv la data de _____ octombrie 2006..

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față;

Prin cererea înregistrată la acest tribunal sub nr. _____/2005 reclamanta S.C. _____ SA Brăila a formulat contestație împotriva deciziei nr.112/2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila în soluționarea căii de atac vizând decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. _____ mai 2005 și raportul de inspecție fiscală nr. _____ mai 2005.

În motivarea acțiunii s-a precizat că organul de inspecție fiscală a stabilit în mod eronat în sarcina S.C. _____ SA Brăila, obligația de plată a sumei totale de _____ lei RON, (reprezentând TVA) pentru care s-au calculat dobânzi și penalități în sumă de _____ lei RON, privind factura

fiscală nr. 01.2005 emisă de S.C. SA Brăila și diferențele
cantitative constatate la beneficiarul S.C. S.R.L.

Reclamanta a susținut că organul de inspecție fiscală a luat în
calcul factura fiscală nr. ianuarie 2005 unde TVA era în sumă de
lei RON, pe care a supus-o regimului de taxare inversă, cu încălcarea
dispozițiilor art.65/1 alin.5 din HG nr.84/2005, fără a analiza și factura
nr. 01.2005.

S-a arătat de asemenea că la S.C. SA Brăila nu s-au
constatat lipsuri în gestiune, iar regularizarea diferențelor cantitative privind
livrările succesive către S.C. S.R.L. s-a efectuat
prin facturile fiscale „în roșu”, încadrându-se în standardul /1999.

Prin întâmpinarea formulată, pârâta Direcția Generală a
Finanțelor Publice a județului Brăila a învederat că în mod corect și legal
organele de inspecție fiscală au stabilit diferența în plus de taxă pe valoare
adăugată colectată, întrucât dispozițiile HG nr.44/2004, modificată și
completată prin HG 84/2005 conțin norme privind regularizarea facturilor
fiscale emise pentru plăți în avans, iar operațiunea de regularizare a
avansurilor nu afectează aplicarea taxării inverse la data facturării livrărilor de
bunuri.

În privința livrărilor de deșuri fier vechi către S.C.

S.R.L. s-a menționat că procesele-verbale de constatare a
neregulilor comerciale au fost emise sub antetul cumpărătorului și nu poartă
semnătura reprezentantului vânzătorului, ca dovadă a acceptării lor în vederea
folosirii drept documentele justificative pentru stornarea facturilor fiscale cu
diferențele cantitative.

În cauză s-a administrat proba cu acte și expertiză contabilă, la
solicitarea reclamantei.

Din actele și lucrările dosarului tribunalul constată în fapt
următoarele:

Prin decizia nr.112/ .2005 emisă de D.G.F:P. Județ Brăila s-a
respins ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. SA Brăila la
Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de
inspecția fiscală nr. .05.2005 pentru suma totală de lei RON
(lei ROL) cu titlu de taxă valoarea adăugată suplimentară,
lei RON (lei ROL) cu titlu de dobânzi și lei RON cu titlu de
penalități de întârziere calculate la TVA suplimentară.

În fapt s-a reținut, potrivit mențiunilor din raportul de inspecție
fiscală nr. .05.20205, că S.C. SA Brăila a achiziționat de la
S.C. SA Brăila fier vechi a cărui contravaloare a fost achitată în
avans în luna noiembrie 2004, acesta fiind expediat în luna ianuarie 2005 când

contestatoarea a înregistrat factura fiscală nr. 01.2005 în valoare de lei RON cu TVA aferentă de lei RON numai în jurnalul de cumpărări și a înscris-o în decontul de TVA pentru luna ianuarie 2005 numai ca taxă deductibilă.

La aceeași dată furnizorul a emis factura fiscală nr. în valoare de lei RON din care TVA de lei RON în roșu, reprezentând „cval. diminuare avans”, cu specificația „prezenta factură diminuează factura nr. 11.2004”.

D.G.F.P. Brăila a apreciat că S.C. SA Brăila nu a respectat măsurile de simplificare prevăzute de art.160/1 din Legea nr.571/2003 privind codul fiscal cu modificările și completările ulterioare și de art.65/1 pct.5,8,9 din HG nr.44/2004 modificată și completată prin HG nr.84/2005, întrucât TVA de lei RON din factura fiscală nr. 01.2005, pe care furnizorul S.C. SA a înscris mențiunea „taxare inversă” trebuia evidențiată de beneficiar în jurnalele de vânzări și cumpărări concomitent și în înscrisă în decontul de TVA întocmit pentru luna ianuarie 2005, atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă iar regularizarea ei trebuia să se realizeze prin stornare la data emiterii facturii fiscale, 01.2003, pentru contravaloarea integrală a livrării, respectiv pentru suma de lei RON.

S-a constatat că regularizarea s-a efectuat prin factură fiscală nr. numai pentru valoarea de lei RON din care TVA de lei RON, în roșu iar factura fiscală nr. 01.2004 emisă în roșu de S.C. SA pentru suma totală de lei RON din care TVA de lei reprezentând c.val. diminuare avans – prezenta factură diminuează factura nr. 11.2004”, are mențiunea - suma nu a fost achitată.

Astfel DGFP Brăila a decis că organele de inspecție fiscală au stabilit în mod corect și legal o diferență în plus de TVA colectată în sumă de lei RON.

Această concluzie este susținută și de probele administrate în cauză, respectiv de precizările expertului contabil făcute prin răspunsul la obiecțiunile formulate de părți (filele).

S-a constatat că temeiul legal stipulat în Decizia nr.112 .2005, respectiv art.160/1 din Legea 571/2003, este corect, la fel și suma stabilită de reprezentând TVA suplimentară.

Coroborând probele administrate – acte, expertiza contabilă, instanța reține că S.C. SA Brăila nu a respectat disp. art.160/1 din legea nr.571/2003 privind codul fiscal, modificată și completată prin Legea nr.-494/12.11.2004 privind aprobarea OG nr.83/2004.

Textul de lege menționat prevede că furnizorii și beneficiarii bunurilor prevăzute la alin 2 (în speță deșeuri și resturi de metale feroase și

neferoase) au obligația să aplice măsurile de simplificare prevăzute de art.160/1.

Astfel, potrivit alin.3 ale art.160/1, pe facturile emise pentru livrările de bunuri prevăzute la alin.2, furnizorii sunt obligați să înscrie mențiunea „taxare inversă”. Furnizorii și beneficiarii evidențiază TVA aferentă acestor livrări, respectiv achiziții, în jurnalele de vânzări și cumpărări concomitent și o înscrie în decontul de TVA, atât ca taxă colectată cât și ca taxă deductibilă, fără a avea loc plăți efective între cele două unități în ce privește TVA.

În cauză furnizorul S.C. SA a înscris pe factura fiscală nr. 01.2004, mențiunea „taxare inversă”, însă beneficiarul S.C. SA Brăila a înregistrat-o numai în jurnalul de cumpărări și a înscris-o în decontul de TVA pentru luna ianuarie 2005, numai ca taxă deductibilă, ceea ce a determinat stabilirea în mod corect, de către organele de inspecție fiscale a diferenței în plus de TVA colectată în sumă de lei RON în sarcina contestatorului.

Se reține că OG 83/19.08.2004, aprobată și modificată prin Legea nr.494/12.11.2004 a intrat în vigoare la data de 01.01.2005, astfel încât dispozițiile art.160/1 instituind măsurile de simplificare, erau aplicabile la data emiterii facturii nr. 01.2005, ce a fost evidențiată eronat în contabilitate de S.C. SA Brăila.

Contestatoarea a interpretat în mod subiectiv, în favoarea sa dispozițiile HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003, modificată și completată prin HG nr.84/2005 – art.65/1 alin.5, potrivit cu care avansurile încasate până la data de 31 decembrie 2004, inclusiv pentru livrările de bunuri prevăzute la art.160/1 alin.2 din Cod fiscal, li se aplică regimul fiscal privind TVA, în vigoare la data avansului.

Regularizarea facturilor fiscale emise pentru plăți în avans se realizează potrivit art.61. Operațiunea de regularizare a avansurilor nu afectează aplicarea taxării inverse la data facturării livrării bunurilor, conform art.160/1 alin.5, teza ultimă, dispoziție ignorată de contestatoare, ca de altfel și cele prevăzute de art.160/1 alin.8 și 9.

În privința taxei pentru valoarea adăugată colectată suplimentar în sumă de lei RON, D.G.F:P. Brăila a reținut incidența dispozițiilor art.128 alin.1 și 3 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

În fapt s-a constatat că în perioada 01.10.2004-31.03.2005 S.C. SA a vândut către S.C. S.R.L. deșeuri și resturi metalice reciclabile în baza contractului nr. 08.2005, pentru cantitatea de tone (+/-10%), livrate în baza unor avize de expediție.

Pentru livrările efectuate în perioada aprilie 2004 – ianuarie 2005 la recepția finală efectuată la cumpărător s-au constatat diferențele cantitative consemnate în procese-verbale de constatare a neregulilor comerciale, încheiate în lipsa S.C. SA. Aceasta le-a recunoscut și a emis facturi fiscale de stornare a diferențelor cantitative, în valoare totală de lei RON, din care TVA în sumă de lei RON.

Organele de inspecție fiscală au considerat diferențele constatate la recepție ca fiind bunuri lipsă în gestiune, care conform art.128/3 (lit.e din Legea nr.571/2003 sunt livrări de bunuri efectuate cu plată, deci operațiuni impozabile, pentru care s-a dobândit diferența în plus de TVA.

Având în vedere situația de fapt reținută, necontestată de altfel în cauză, dar și expertiza contabilă, tribunalul reține că dispozițiile legale invocate de organul de inspecție fiscală nu-și găsesc aplicabilitatea, iar suma de lei RON reprezentând TVA colectată suplimentar a fost stabilită în mod greșit.

În acest sens, expertul a precizat că întocmirea facturilor fiscale de stornare reprezintă însușirea de către S.C. SA a diferențelor cantitative, chiar dacă nu a participat la constatarea acestora.

Facturile fiscale menționate au fost înregistrate în contabilitate iar contractul încheiat între părți era în derulare.

Din verificarea documentelor legale expertul a reținut că în contabilitatea S.C. SA nu au fost înregistrate lipsuri în gestiunea de materiale refofosibile la data de 12.2004, modalitatea de stabilire a lipsurilor în gestiune fiind inventarierea.

Cum comisia de inventariere numită prin Decizia nr. 12.2004 a constatat doar diferențe în plus (nu în minus), nu sunt incidente în cauză disp. art.128 alin.3 din Lg.571/2003 prin care sunt considerate livrări de bunuri efectuate cu plata...bunurile constatate lipsă în gestiune.

Nu se poate reține punctul de vedere al DGFP Brăila potrivit cu care diferențele cantitative constatate la recepție au fost considerate ca fiind bunuri lipsă în gestiune, în lipsa unei dispoziții legale în acest sens și în condițiile în care inventarierea este modalitatea de stabilire a minusurilor/plusurilor în gestiune.

Față de considerentele expuse tribunalul apreciază ca fondată în parte, contestația formulată de S.C. SA, urmând să o admită ca atare și să dispună anularea în parte a deciziei nr.112/ .2005 emisă de D.G.F.P. Brăila, a Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. .05.2005 și Raportul de inspecție fiscală nr. .05.2005 întocmite de organele de inspecție fiscală în privința

sumei de reprezentând TVA, cu dobânzile și penalitățile aferente, calculate până la data de 04.2005.

Se vor menține celelalte dispoziții ale actelor atacate, vizând suma de lei RON TVA stabilită suplimentar, dobânzile și penalitățile de întârziere calculate la aceasta, ca măsură accesorie în raport cu debitul.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite în parte contestația formulată de contestatoarea **Societatea Comercială SA Brăila**, cu sediul în Brăila, B-dul nr. jud.Brăila, prin reprezentanții săi legali; împotriva deciziei nr.112/ 2005 emisă de intimata **Directia Generală a Finanțelor Publice Brăila**, cu sediul în Brăila, str.Delfinului, nr.1, jud.Brăila.

Anulează în parte Decizia nr.112/ 2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila, Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. 05.2005 și Raportul de inspecție fiscală nr' 05.2005 întocmite de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Control Fiscal, privind suma de lei reprezentând TVA, cu dobânzile și penalitățile de întârziere aferente calculate până la data de 04.2005.

Mentine celelalte dispoziții ale actelor atacate.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică azi, 10.2006.

Președinte,

Grefier,

Red.

Dact.

noiembrie 2006,5 ex.